LATVIEŠU VĒSTNESIS

LATVIAN NEWS BULLETIN

Redakcija-Editorial Office: Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b)

Iznāk divi reizes nedēlā — Published twice a week.

Nr. 33 (35) | Authorized by Military Government and UNRRA | Dillingenā, trešdien, 1946. g. 1. maijā

Aleksandrs Balodis

Kuŗš ļaunums mazāks?

Nesen laikrakstos parādījās ziņa, ka Vācijā vairākās pilsētās atvērti ASV konsulāti, kur var pieteikties pārvietotās personas, kas vēlētos izceļot uz Amerikas Savienotām Valstīm. Apstākļi rādījās tādi, ka pieteikšanās un reģistrēšanās konsulātos trimdas dzīves apstākļos nekādas pārmaiņas neradīs, jo izceļošana no Eiropas lielākām masām praktiski pašreiz likās neiespējama. Šo apsvērumu iespaidoti un iedrošināti, konsulātos ir pieteikušies arī tādi, kas izkustēšanos no DP nometnēm jau vistuvākā nākotnē nebija nopietni domājuši. Tagad piepeši tie sañem uzaicinājumus sagatavoties dažu stundu laikā pārvietošanai uz izceļotāju nometni, līdzi ņemot tikai 30 kg (!) bagāžas uz personas, un tālākam ceļojumam līdz ostai, lai tad brauktu tieši uz Ameriku. Nekādu paskaidrojumu, kas, kur un kādā veidā braukšanas izdevumus samaksās, kāda aprūpība un palīdzība jaunas dzīves iekārtošanai paredzēta pēc nokļūšanas Savienotās Valstīs.

No otras puses pārvietoto personu lietu kārtotājas iestādes arvien ciešāk un biežāk pārrunā repatriācijas jautājumus un noteikti un skaidri norāda uz vajadzību un gatavību pārliecināt (!) pārvietotās personas atgriezties savā dzimtenē.

Ja nu arī mums pēkšņi būtu jāizšķiras, vai doties atpakaļ uz dzimteni tādos apstākļos, kādi tur šobrīd valda, vai palikt Vācijā ar vācu kartītes apgādi un vācu iestāžu noteikšanā, vai arī doties pāri okeanam pilnīgi nezināmos apstākļos, gandrīz vai lēkt tumsā, tad ir nepieciešami vispirms zināt, kuŗš no šiem ļaunumiem ir mazākais.

Latvietis nemīl, ka viņa vietā domā citi. Viņš pats prot domāt un lemt, vajadzīga vienīgi apstākļu zināšana un fakti, kas svarīgi tādam vai citādam lēmumam. Attiecībā uz mūsu jautājumu, par tādiem varētu minēt sekojošo:

Ko nozīmē pašreizējos apstākļos doties uz dzimteni, tas visiem zināms bez jebkādiem paskaidrojumiem. Ko nozīmētu palikt Vācijā bez Sabiedroto apgādes un aizsardzības to varam iedomāties no pieredzes un vērojumiem, kā no nacionālsociālisma vēl neizdziedinātie vācieši skatās uz sveštautiešiem vispār un kā viņi ar tiem apietas tad, kad šie sveštautieši atrodas viņu varā. Te vēl būtu arī jāapdomā, kas sāks notikt ar Eiropu tad, kad Sabiedrotie to atstās viņas pašas liktenim. Ja Sabiedrotie tagad sāk pārvietoto personu transportus pāri okeanam, tad var secināt, ka viņi pašreizējo stāvokli Eiropā uzskata par tādu, kas ir jau nokārtots.

Apsverot visus šos jautājumus, iegūsim atbildi, ka visos gadījumos ļaunumu minims vai maksims visai mūsu tautas masai nav vienāds un tas mērojams individuāli. Nevar noliegt, ka vienai nelielai mūsu tautiešu daļai došanās atpakaļ uz dzimteni nemaz tik traģiska neliekas. Viņi domā, ka „vai nu tik ļauni būs." Tādiem arī palikšana vācu „viesmīlībā" būtu kļūda. Līdzīgi būtu vērtējama arī viņu „lēkšana tumsā" — brauciens pāri okeanam, jo latvieša daba ir tāda, ka — kaut arī no nenovēršamas bojā ejas viņš ir izglābts — tas tomēr nepiedod, ja ir pierunāts nedarīt to, kas viņam ir licies par pareizu darījumu. Ar šādu likšanos slimie pārējiem ir bīstami un dzīvībai zuduši abos gadījumos. Tāpat nevar noliegt, ka mūsu vidū ir tādi, kam vāciskie uzskati par sveštautiešiem neliekas bīstami. Zināms, viņiem tiklab došanās uz dzimteni, kā arī pāri okeanam nevar būt mazākais ļaunums.

Bet visiem tiem, kam abi šie pieminētie varianti ir vai nu pašnāviba vai tīša došanās verdzībā, šķiet, nevarētu būt citas atbildes kā tā, ka

(Beigas 3. lappusē)

Latviešu bēgļiem ieceļošana Kanādā vēl nav atļauta

Redakcija sañēmusi Kanādas valdības imigrācijas departamenta komisāra S. Smita (C. E. S. Smith) 1946. g. 25. febr. Otavā rakstītās atbildes vēstules tekstu. Tanī teikts:

„Esmu sañēmis jūsu 30. janvāŗa vēstuli par latviešu bēgļu ielaišanu Kanādā no Eiropas. Mūsu departamentam par bēgļu, vai tie būtu latvieši vai arī citu tautību locekļi, ielaišanu no Eiropas it nekas nav zināms. Tiesības iecelot Kanādā ir atkarīgas no piemērotības pastāvošajiem imigrācijas noteikumiem. Tā kā nav iespējams precīzēt latviešu bēgļu statūtu attiecībā uz pašreizējiem imigrācijas noteikumiem, tad ir drīzāk jādomā, ka pašreiz viņiem nebūtu tiesību iecelot Kanādā. Runājot vispārināti, patlaban no kontinentālās Eiropas uz Kanādu imigrācijas nemaz nav. Visiem, kas pieteikušies iecelošanai, ir jāgaida Kanādas imigrācijas pārbaudes iespēju atjaunošana Eiropā."

Kanādas imigrācijas likums, kā mūs informē, iecelošanas ziņā dod priekšrocību (preferred group) imigrantiem no Ziemeļeiropas — Īrijas, Dānijas, Zviedrijas, Norveģijas, Somijas, Francijas, Holandes, Beļģijas, Luksemburgas un arī no Šveices. Tā saucamā bezpriekšrocību grupā (non preferred group) ieskaitīti Austrijas, Čechoslovakijas, Polijas, Dienvidslavijas, Rumānijas, Latvijas, Lietuvas un Igaunijas pilsoņi, pie kam no šīs grupas, ja ievēroti visi iecelošanas likuma noteikumi, Kanādā atļauj iecelot vienīgi fermeŗiem, laukstrādniekiem, mājkalpotājiem un Kanādā pastāvīgi dzīvojošo personu tiešiem ģimenes locekļiem. Žīdus un Grieķijas, Itālijas, Bulgārijas, Armenijas, Sīrijas un Turcijas pilsoņus, arī zemkopjus, Kanādā vispār neuzņem.

R. L.

Vai pēdējā iespēja?

Ja arī gauži neliela, tomēr viena latviešu daļa Vācijā vēl dzīvo privāti. Daļa šo tautiešu ir tāda, kas līdz šim nav parūpējušies par pārvietoto personu dokumenta — DP indeka kartītes — izņemšanu un līdz ar to nevar pretendēt arī uz pārvietoto personu tiesībām, aprūpi un aizgādību, ko pārvietotās personas sañem no UNRRA's un Militārās valdības iestādēm. Kā mums ziņo, dažos UNRRA's vienību rajonos amerikāņu okupācijas joslā tagad paziņots, ka ar 1. maiju UNRRA vispār pārtrauks jaunu indeka kartīšu izsniegšanu. Tas nozīmē, ka tautieši, kam šo kartīšu vēl nebūtu, bet ir tiesības uz tām, ar kartīšu izņemšanu un sava tiesiskā stāvokļa noskaidrošanu nedrīkst kavēties.

1. maija saukļi Krievijā

Maskavas radiofons pārraidīja komūnistu partijas centrālkomitejas izraudzītos 59 saukļus 1. maija svinībām. To vidū ir šādi: „Visu zemju darba ļaudis, cīnieties par fašisma iznīcināšanu! Atmaskojiet reakcionārus un fašistu kalpus, kas sēj naidu tautu vidū! Sargājiet miera lietu!" „Nelausim jauna kaŗa kūdītājiem apdraudēt tautu mierīgo dzīvi! Būsim modri mūsu izcīnītā miera sargāšanā!" „Armijas, aviācijas un flotes kaŗavīri! Modri sargājiet padomju tautu mierīgo darbu! Neatlaidīgi papildiniet savas militārās un politiskās zināšanas! Mācieties no lielā tēvzemes kaŗa pieredzes!" — Nezināmas personas 23. apr. Milānas „Maggiore" kapsētā no līdz šim slepenībā turētā ubagu kapa izzagušas Benito Musolīni līķi, kas tur aprakts drīz pēc tam, kad 1945. g. maija sākumā partizāni Šveices robežu tuvumā Musolīni bija nogalinājuši līdz ar 5 citiem viņa rokaspuišiem un viņa mīļāko Klaretu Petači. Musolīni kapa vietu zinājušas tikai 3 vai 4 personas. Tuvumā bijis apglabāts arī fašistu partijas bijušais sekretārs Achills Staračе. Vakarā pēc Musolīni līķa pazušanas Milānas laikraksts „Corriere Lombardo" sañēma vēstuli, kuŗā bija rakstīts: „Duče ir atkal mūsu vidū. Viņa mirstīgās atliekas ņēmusi savā aizsardzībā demokratiskā fašistu partija." Par vēstules sūtītāju uzdevusies P. F. D. (Partito Fascista Democratico) centrālkomiteja. Vēstulē tālāk teikts: „Partijai ir bijis jāuzsāk cīņa pret sarkano lietuvēnu." Deklarējot, ka rūpēšanās par Musolīni līķi ir partijas pirmais solis, vēstulē teikts, ka partijas locekļi — vīrieši un sievietes vairs nespējot panest „komūnistu partijas — cilvēces atkritumu kanibāliskās neģēlības." Vēstule beidzās ar šādu frazi: „Atnāks laiks, kad Benito Musolīni savā šķirstā, mūsu saules skūpstīts, svinīgā gājienā dosies pa Italijas ielām un visas pasaules visu rožu un mūsu sieviešu visu asaru nebūs gana, lai izteiktu mūsu zemes vislielāko godinājumu viņas visdižākajam dēlam." Milānas medicīniskā institūta pārstāvis ziņo, ka zagļiem nav izdevies iegūt Musolīni smadzenes. Tās, sagrieztas vairākos gabalos medicīniskiem pētījumiem, uzglabā virtuves katlā. Daļa viņa zmadzeņu aizsūtīta uz Savienotām Valstīm. — Pirmo amerikāņu vīzu Vācijā pēc kaŗa izcelšanās Berlīnē sañēmusi 3½ g. v. Bella Rafaēla, kuŗas žīdu tautības vecākus nacisti noslepkavojuši Aušvicas koncentrācijas nometnē. Meitenīti pag. decembrī adoptējis bruklinietis serž. Berts Simonss, kas kādā kļūmīgā kaujas posmā zvērējis adoptēt žīdu bāreni, ja viņš paliks dzīvajos. — Amerikāņu kaŗaspēka komandieris Eiropā ģen. Maknarnijs pavēlējis stiprināt militāro disciplīnu, kas „vājinājusies" visā Eiropā. „Visiem komandieŗiem un viņu padotiem tagad viss jāveltī disciplīnas atgūšanai", teikts ģenerāla pavēlē. „Tam jākļūst par viņu vissvarīgāko tūlītejo uzdevumu." — No Polijas austrumu apgabaliem, kuŗus anektējusi Krievija, gandrīz 1.000.000 poļu pārvieto uz bagātajām vācu zemēm, kuŗas Polija ieguvusi rietumos. — Bulgārijas valdība pieprasa parlamentam pieņemt likumu, kas uz visiem laikiem aizliegtu tās avīzes un periodiskos izdevumus, kas atzīti par vainīgiem tautas iekšējās dzīves vai tās ārpolitisku attiecību traucēšanā. — Austrijas prezidents Dr. Kārlis Renners izteicis vēlēšanos, lai Austriju okupētu 30.000 vīru liela UNO armija nevis 4 lielvalstu okupācijas armijas. — Komentējot angļu imperijas sastāvdaļu — dominiju valdību pārstāvju konferenci Londonā un ASV vēstnieka maiņu Lielbritānijā, „News Chronicle" ieteic pretoties sagrāvējai domai, ka pasaulei turpmāk būtu jāsadalās kapitālistu un komūnistu joslās. — 4 lielvalstu diplomātu sarunās Parīzē PSRS ārlietu ministru Molotovu pavada viņa tuvākie palīgi Višinskis un Dekanozovs līdz ar 200 citiem Padomijas pārstāvjiem. — ASV kaŗa ministrija ziņo, ka kopš Vācijas sakāves demobilizēti 7.000.000 amerikāņu kaŗavīru. ASV armijā pašreiz 2,3 milj., bet 1. jūlijā paliks vairs tikai 1.500.000 kaŗavīru. — 8. maijs, kad kapitulēja Vācija, visā Eiropā izsludināts par amerikāņu svētku dienu.

The Stars and Stripes

Presi nepielaiž

Parīzē, 25. aprīlī (UP). — 4 lielvalstu ārlietu ministru konferences pirmā diena Luksemburgas pilī bija veltīta darba kārtības noteikšanai. Presi sanāksmē nepielaida. Nav zināms, vai arī Francijas delēgācijai būs atļauts piedalīties konferences sēdēs, kuŗās iztirzās miera līgumus ar Ungāriju, Bulgāriju un Somiju, lai gan Francija ir ārkārtīgi ieinteresēta Balkānu problēmā. Francijas vēlēšanos pēc drīzākām pārrunām par Vācijas stāvokļa izkārtojumu nākotnē pasvītroja ārlietu ministra Bido runa angļu-amerikāņu preses apvienības rīkotajā lenčā.

The Stars and Stripes

Studiju iespējas pārvietoto personu un vācu universitātēs

Latviešu ģimnazijās patlaban beidzas 1. mācību gads trimdā. No vēstulēm, kas man pienāk kā LSK pilnvarotam studiju un zinātniskās nodarbības lietās, un arī no ģimnaziju pēdējo klašu audzēkņu personīgiem apmeklējumiem secināms, ka latviešu jaunatnes dziņa pēc zināšanām ir tik pat liela un spraiga kā senāk dzimtenē, varbūt pat kāpināta. Bet loti daudzus abitūrientus tagad māc jautājums, kā pēc ģimnazijas beigšanas iekļūt augstskolā. LCK, it sevišķi profesors F. Gulbis ar līdzstrādniekiem, LSK Eslingenā un citi ir darījuši visu iespējamo, lai piekritīgās Militārās valdības un citās iestādēs panāktu tādus lēmumus, kas atvieglotu vai raditu jaunas studiju iespējas latviešiem. Pirmā vietā te minamas divi jaunas universitātes, kas nesen uzsākušas darbību un domātas vienīgi pārvietoto personu vajadzībām.

1. — Baltic University, Holsteintor 1, Hamburg 36, par kuŗas prezidentu izraudzīts profesors F. Gulbis, domāta vienīgi Baltijas tautu pārvietoto personu vajadzībām. Baltijas universitātē paredzētas 8 fakultātes ar 24 nodaļām: architektūras un inženieŗzinātņu, dabas zinātņu un matēmatikas, filoloģijas (filoloģija, filozofija, paidagoģija, vēsture un teoloģija), ķīmijas (ķīmija, technoloģija un farmacija), lauksaimniecības (lauksaimniecība, mežkopība, kultūrinženieŗu, ģeodēzija un veterinārmedicīna), medicīnas (medicīna un zobārstniecība), mašīnbūvniecības (technoloģija, elektrotechnika un mechanika), tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultāte. Vispārēja rakstura lekcijas universitātē sākās 7. martā, bet regulāros darbus bija paredzēts uzsākt 14. martā. Lekcijas notiek vācu valodā. Amerikāņu un franču okupācijas joslā dzīvojošos studentus Baltijas universitātē oficiāli neuzņem.

2. — UNRRA University, Deutsches Museum, München, paredzēta visu tautību pārvietotām personām. UNRRA's universitātē Minchenē paredzētas šādas fakultātes: būvniecības (būvinženieŗu un architektūras), mašīnbūvniecības (ar elektrotechn. nod.), dabas zinātņu ar matēmatikas, ķīmijas un farmacijas nod., tautsaimniecības, tiesību zinātņu, medicīnas (ar zobārstniecības nod.), veterinārmedicīnas, lauksaimniecības un mežkopības un filozofijas fakultāte. Neregulāru darbību universitāte sāka pagājušā rudenī, bet tagad darbību uzsākušas visas fakultātes, izņemot filozofijas fakultāti un zobārstniecības nodaļu. Jaunu studentu uzņemšana atsevišķos gadījumos, izņemot medicīnas fakultāti, vēl turpinās. Šinī sēmestrī lekciju beigas paredzētas 15. maijā, bet vasaras sēmestŗa sākums noteikts 17. jūnijā, kad paredzēts uzņemt tikai 2. sēmestŗa studentus, jo pirmā sēmestrī paredzētās lekcijas lasīs atkal nākošajā ziemas sēmestrī. Uzņemšanas lūgumam jāpievieno gatavības apliecības noraksts — tulkojums angļu valodā, bet pie immatrikulācijas iesniedzams gatavības apliecības oriģināls. Lekcijas notiek vācu valodā un visi studenti skaitās UNRRA's stipendiāti, kas maksā tikai 15 marku reģistrācijas naudu. Pirmajā sēmestrī uzņemti ap 200 latviešu studentu, bet par mācības spēkiem darbojas vairāk nekā 15 Latvijas universitātes bij. mācības spēku. Latviešu intereses pārstāv veterinārmedicīnas fakultātes dekāns prof. M. Rolle, LSK pilnvarotais —

(Beigas 3. lappusē)

Jaunas darba iespējas

UNRRA's vienības vadība paziņojusi Hafkrugas un Neištates latviešu nometņu vadībai, ka latviešiem radušās iespējas iesaistīties lauksaimniecības un zvejniecības darbos. Abas nometnes atrodas Libekas līča piekrastē. Nometņu iemītniekiem, kas pieteikušies lauksaimniecības darbā, nodos apsaimniekošanā atbilstošas saimniecības, kur šie dalībnieki varēs saimniekot savu agronomu vadībā. Darbu vadītājus algos UNRRA. Nodarbinātie varēs dzīvot attiecīgās saimniecībās kopā ar saviem ģimenes locekļiem. Lauksaimniecības speciālistiem uzdots steidzami izstrādāt plānu par apsaimniekošanai vajadzīgām platībām, darba spēku, kultūrām, darba rīkiem un mašīnām.

Zvejniecības pasākumu organizēšanai latviešiem tuvākā laikā paredzēts nodot zvejas flotili ar 8. vienībām. Zvejas darbos nodarbinātiem pašiem būs jāsagatavo un jāsakārto vajadzīgie zvejas rīki un savu speciālistu vadībā jāorganizē zveja un zivju pārstrādāšana. Šajā pasākumā jau pieteicies tālbraucēju kapteinis K. Spāde, zvejniecības speciālists P. Ludvigs un vairāki citi.

No pasākumiem gūtā raža būs jānodod Militārās valdības un UNRRA's iestādēm, bet ieņēmumus par ražojumiem izlietos pasākumos nodarbināto atalgošanai.

Ls.

No Italijas ieradušās tautietes

Ingolštatē, Bavārijā, no Itālijas ieradušās šādas tautietes — sanitārās izpalīdzes: Aina un Elza Ampermanes no Valmieras, Rasma Birīte no Rīgas, Biruta Budlevska, dzim. Lazda, no Rīgas, Velta Krēgere no Rubcs, Valentīna Lubāniša, dzim. Lovkinaite, no Rīgas, Velta Šīranta no Valmieras apr. un Alvīne Voronoviča no Rīgas. Viņas ziņo, ka Itālijā vēl palikušas Meta Aire no Auces, Lūcija Ozoliņa no Liepājas apr., Kristīne Grigorjeva no Daugavpils, Tamāra Boša no Lizuma, Brigita Merksone un Lauma Merksone no Ainažiem, Anna Cara no Rīgas, Rasma Zariņa no Rīgas, Lūcija Grava no Liepājas, Milda Auziņa no Rīgas, Erna Zandere, Monika Miška no Rīgas un Mirdza Tālberga no Liepājas. Par Itālijā palikušajām tautietēm tuvākas ziņas var sniegt LSK Ingolštatē.

Dr. J. A. Bišofs, LSK pilnvarotais, Latvian Camp, Auf der Schanz 5, Ingolstadt, Bay. (13b).

Sagaida, ka ASV atzīs visus režīmus

Londonā, 23. aprīlī (AP). — Politiski novērotāji pašreiz iztirzā ziņojumus par to, ka amerikāņu ārlietu ministrija nākotnē de facto atzīšot visus režīmus neatkarīgi no to politiskā paveida. Ārlietu ministrs Berness, kā ziņo no Vašingtonas, esot teicis senātā ārlietu komitejai, ka ārlietu ministrijas politika ir mainījusies. Savienotās Valstis atmetīšot savu līdzšinējo nostāju, kad ar diplomātu pārvietošanām izrādīja piekrišanu vai nepiekrišanu ārvalstu režīmiem.

The Stars and Stripes

Brauciens uz Garmišu-Partenkirchenu

Daudzās nometnēs starp citiem pasākumiem noorganizētas arī tūrisma kopas. Daudzi cenšas nokļūt pie kalniem, īpaši ieslavētajā Garmišā-Partenkirchenā, kur 1936. gadā notika ziemas olimpiāde. Taču katram, kas nodomājis doties šajā braucienā, vispirms vajaga apbruņoties ar krietnu izturību un pacietību, tad ar ceļa maizi, segu, saules acenēm un izturīgiem apaviem. Iebraucot Garmišā, vispirms ir rūpes ar naktsmājām. Svešiniekam up vēl ārzemniekam viesnīcās gandrīz neiespējami dabūt istabiņu. Arī privātmājās reti kam laimējas. Kalnu laudīm ir zudusi viesmīlība, bet vācu iestādēm par celotāju naktsmītnēm nav intereses. Šo rindiņu rakstītājam ar lielām grūtībām izdevās ieklūt vācu bēgļu mītnē un tad arī tikai uz 1 nakti. Otrā dienā policijas iecirkni atlauju vajadzēja lūgt vēlreiz, jo brauciens uz kalniem tajā dienā nevarēja notikt. Trešajā naktī — un bez divi dienām Garmišas-Partenkirchenas apskatē nav iespējama — mani noraidīja uz kādu vingrošanas zāli. Tur gan bija divstāvu koka gultiņas, bet bez maisiem un dēlīšiem. Celotāji nekurinātā telpā tad arī gulēja tāpat uz grīdas. Labākas pārnakšņošanas iespējas nav arī Garmišai tuvākajās pilsētiņās. Tāpat nelespējamas tās tagad kļuvušas Mitenvaldē, kur pēc UNRRA's nometnes likvidēšanas ārzemniekiem faktiski nav nekādas iespējas pārnakšņot un veltīga ir staigāšana pa viesnīcām un privātmājām.

Ar grūtībām saistīta arī uzbraukšana kalnu virsotnēs. Ne katru reizi var dabūt biletes. Cugšpices stacijā cilvēki pēc biletēm gaida jau no pl. 6 rītā, kaut gan biletes sāk pārdot tikai pl. 8. Nepilnus 20 km garais ceļš uz kalniem tad gan ir tiešām lielisks ar savām ainavām. Cugšpices tauvu vilciena stacijas namiņā, kur pa logiem tālumā var manīt Šveices un Italijas kalnu smailes, ir viesu grāmata. Tajā daudz arī latviešu ierakstu. No šejienes tautieši sūtījuši sveicienus dzimtenei. Daže savam ierakstam blakus uzzīmējis arī Latvijas krāsas.

Pati Garmiša-Partenkirchena kara darbībā nemaz nav cietusi, tomēr savā izskatā daudz neatšķiras no līdzīgām noplukušām bavāriešu pilsētiņām. Veikalos bez ierobežojumiem var dabūt vienīgi Alpu skatu kartes un visādas medaļas, ko pārdod saulē brūni iedegušas pārdevējas. Latviešu, kas pagājušā gadā te mita samērā kuplā skaitā, vairs nav, jo tie pārcēlušies uz nometnēm citur. Vēl palicis vienīgi LSK pārstāvis T. Zakovičs (Schachenstr. 5), kas iebraukušiem tautiešiem izlīdz ar padomiem un aprūpē latviešu bij. kafavīrus Garmišas gūstekņu nometnē. O. Akmentiņš

Vai ļaus saklausit taisnības balsi?

Franču publicists Anrī de Sambons (Chambon), kas sarakstīja grāmatu par Baltijas valstīm, ilgus gadus bija Rīgas laikraksta „Brīvā Zeme" Parīzes līdzstrādnieks, 1935. gadā viesojās Latvijā un ir labi informēts par Baltijas valstīm, Parīzes laikraksta „Monde" 12. februāra numurā raksta: „Sākot ar 1940. gadu, bija skaidri redzams, ka Maskava centās pēc Baltijas valstu pilnīgas okupācijas. Jūnijā vairs nebija nekādu šaubu par to. Tomēr, parakstot 1939. gada līgumus, Staļins Baltijas tautu pārstāvjiem sarunās personīgi bija svinīgi apliecinājis, ka viņu zemju neatkarība netiks aizkarta. Dažas dienas vēlāk Molotovs apstiprināja, ka Latvijai, Lietuvai un Igaunijai nedraud nekādas sovjetizēšanas briesmas. Neraugoties uz to, drīz pēc tam Padomju Savienība Baltijas valstīm iesniedza katrai atsevišķi ultimātu, pieprasot triju pie varas esošo likumīgo valdību demisiju un „piekrišanu" pilnīgai militārai okupācijai. 800.000 vīru okupēja šīs zemes un visa administrācija pārgāja padomju aģentu rokās.

Nedaudz vēlāk Maskava nolēma stāties pie „parlamentu" vēlēšanām. Tām bija jābūt tiešām, aizklātām, vispārīgām un proporcionālām. Īstenībā bija tikai viens kandidātu saraksts, ko sastādīja komūnistu partija okupācijas iestāžu vadībā. Tos, kas mēģināja sastādīt vēl otru sarakstu, nošāva vai deportēja. — Tālāk Sambons saka: — Draudi, propaganda un militārā okupācija panāca, ka šī vienīgā saraksta kandidātus ievēlēja ar balsu skaitu, ko ir neiespējami precīzi noteikt, bet kas pēc „tīrīšanām" nepārstāvēja vēlētāju vairākumu. „Parlamenti", kuŗus sastādīja 50 proc. komūnistu un 50 proc. viņu simpatizētāju, „vienbalsīgi" nobalsoja 3 zemju sovjetizāciju un iekļaušanu Padomju Savienībā. Tas noveda pie amerikāņu ārlietu ministrijas deklarācijas 1940. gada 23. jūlijā: „No vispār pieņemtiem pañēmieniem atšķirīgās procedūras, ar kuŗām rīkojas viens no Baltijas republiku — Igaunijas, Latvijas un Lietuvas spēcīgākiem kaimiņiem, šinīs dienās iznīcinās šo valstu politisko neatkarību un territoriālās intereses. Savienoto Valstu tauta vēro, ka viena zeme, kaut arī varena, atļaujas izdarīt pret citu zemi, kaut arī vāju, kriminālu akciju, iejaucoties tās iekšējās lietās gan ar brūņotu spēku, gan ar draudiem."

1940. gada 15. oktobrī Savienoto Valstu prezidents pazinoja lietuviešu kolonijai, kuŗā skaitas pāri par 1 milj. cilvēku, ka Lietuva un viņas kaimiņvalstis drīz būs atkal brīvas un neatkarīgas.

Liktenis gribējis, ka šos solījumus nevarēja pildīt, neskatoties uz triju republiku pārstāvju pūlīniem, kas 1944. gada 11. oktobrī, apvienojušies Baltijas valstu komitejā, nosūtīja Čerčilam un Rūzveltam lūgumu, kas beidzās ar šādiem vārdiem: Tā kā Padomju Savienība pievienojas Atlantijas chartai, kas garantē tautām pašnoteikšanās tiesību un tiesību brīvi izvēlēties savu vaidību, Baltijas valstu tautas lūdz Viņa Majestātes Lielbritānijas valdību un Amerikas Savienoto Valstu valdību radīt sabiedrisku komisiju no angļu, amerikāņu un padomju delegātiem un sekot, lai mūsu valsts valdības tīktu radītas uz demokratiskas bazes."

Savienotās Valstis un Anglija nav atzinušas Baltijas valstu iekļaušanu Padomju Savienībā. Franču valdība, šķiet, padodas notikušajam faktam.

Miera konferencei būs jāizšķiŗ Baltijas valstu liktenis. Bez šaubām, Krievija iebildīs, ka tas ir iekšpolitisks jautājums. Ir vienreizīgs paradokss, ka Vācijas bijušās sabiedrotās valstis varēs aizstāvēt savas intereses miera konferencē, bet Baltijas valstīm, kuŗas okupēja Vācija un Padomju Savienība, izlaupīja un satricināja un kuŗas, varbūt, no kafa cietušas vairāk kā jebkāda cita zeme, būs jāsaduŗas ar risku, ka tās izdzēsīs no Eiropas politiskās kartes, pašām nelaujot pat aizstāvēties.

Teherānas, Jaltas un Sanfranciskas konferences bija modinājušas cēlas un tiesiski pamatotas cerības. Vai tagad būtu jāsecina, ka šīs konferences jau aizmirstas? Jācer, ka pirms liktenīgajiem parakstiem valstsvīri ļaus saklausīt taisnības lielo balsi.

Chronika

Birutas Ozoliņas piemiņas komiteja Ingolštatē nesen sarīkoja aizsaulē aizgājušās mākslinieces piemiņas brīdi — koncertu. Skaista mākslinieces atcerei veltīta stunda deva arī ienākumus, ko komiteja izlietos mākslinieces kapa piemiņas zīmei. Ingolštates latviešu nometnes vadība saziņā ar Vācijā mirušo tautiešu piederīgiem rūpēsies, lai arī citu tautiešu atdusas vietas apzīmētu ar piemiņas plāksnēm. Vai par to nevajadzētu padomāt arī pārējās latviešu nometnēs? — Lieldienās Ingolštates nometnē svinīgu solījumu nodeva Embūtes skautu vienības 16 skautu, 13 mazskautu un 64. gaidu vienības 15 gaidu un 12 guntiņu. Embūtes skautu un gaidu vienība, ko vada vad. O. Blūms un vad. B. Maine, sākusi darboties tikai janvārī un jau parādījusi slavējamu rosmi. — UNRRA's vienības direktors atcēlis Eichštetes latviešu komiteju. Pēc direktora priekšlikuma Eichštetes latviešu pārstāvja pienākumus tagad uzņēmies LCP un Bavārijas apgabala latviešu padomes loceklis inž. N. Kļaviņš. Par revīzijas lietu kārtotāju pieaicināts G. Skadiņš. Jānožēlo rīvēšanās, kas nevēlami ietekmē nometnes dzīvi. No 11.—17. apr. nometnē labi panākumi bija spodrības nedēļai, kuŗā piedalījās visi darba spējīgie iedzīvotāji, īpaši jaunatne (Arv. Bierants). — Gēstachtā bez „Saules" nometnes tagad izveidota vēl otra nometne, kur labās telpās iekārtojušies ap 1400 tautiešu, to vidū daļa no Falkenbergas nometnes un daļa no Beļģijas tautiešu saimes. Jauno nometni vada komandants inž. A. Zvaigzne. Arī „Saules" nometnē notikusi vadības maiņa. Līdzšinējais komandants T. Silkalns atteicies un viņa vietā stājies M. Ošiņš. Ar divi nometņu izveidošanos noorganizētas arī 2 draudzes. Jauno — Kalna draudzi apkalpos māc. P. Langins, bet Lejas draudzi H. Kušils. „Saules" nometnē P. Dzērve uzņēmies arodskolas noorganizēšanu, kas savu darbību varēs sākt jau tuvākās nedēļās. Jaunā pasākuma pamatā likti līdzšinējie automechaniķu, foto, mērniecības un komerczinību kursi. Darbu paredzēts izveidot tā, lai 4—6 mēnešos audzēkņi iegūtu elementārākās arodu zināšanas. Skolai būs mechanikas, automechanikas, būvniecības, galdniecības, elektrotechnikas, drēbnieku, kurpnieku, foto, mājturības, komerczinību un mērniecības nozare. Mērniecības nodaļu izveidos par atsevišķu mērniecības skolu, jo mācības līdzekļi ir pieejami un ir arī mācības spēki. Par jauno mācības iestādi interesējās ne tikai pašu, bet arī kaimiņu nometņu jaunieši un arī vecākās paaudzes cilvēki (A. Eglītis). — Cevenes pilsētas tuvumā iekārtota jauna pārvietoto personu nometne, kuŗā apmetusies daļa no Beļģijas atbraukušo tautiešu. Nometni iekārtojuši paši tās iemītnieki ar UNRRA's palīdzību un atbalstu. No UNRRA's saņemti arī sporta rīki un iegūtas tiesības lietot peldbaseinus (Ar. E.). — Eslingenas latviešu kolonijā nesen beidzās tautas augstskolas arodnozares rīkotie galdniecības, piensaimniecības, dārzkopības un stenografijas kursi. No jauna noorganizēti autogena metinātāju, foto retušētāju un apavu izlabotāju kursi un mācības tekstilstrādniekiem. Doras Švīkules ēdienu gatavošanas kursus apmeklē 100 dalībnieču (J. Raitums). — Reliģiskās un ētiskās dzīves laikraksts „Pie svētavota", kas sāka iznākt Augsburgā, turpmāk iznāks Gīncburgā, Švābijā. Laikrakstu izdod Latvijas ev.-lut. baznīcas virsvaldes dienvidus nodaļa, bet redakcijas kolēģijā darbojas prāv. J. Kullītis, māc. 2. Upīte un māc. R. Kraķis. Redakcijas adrese: Jahnstr. 5, Augsburg. — Grosenbrodes jauniekārtotā latviešu nometnē, kur novietota daļa no Beļģijas pārvesto tautiešu, pašreiz notiek rosmīga iekārtošanās. Tuvākā laikā paredzēts atvērt bibliotēku un lasītavu. Nometni vairākkārt apmeklējuši LSK Lībekas nodaļas darbinieki, atvedot un izdalot tautiešu ziedojumus (J. V.). — Svarchofenas latviešu nometnē Augšpfalcā kopā ar bērniem ir 98 iemītnieki, kas abonē 60 eks. dažādu laikrakstu un 50 eks. žurnālu. Martā abonēja šādus laiksaustus: „Latviešu Vēstnesis" 18 eks., „Bavārijas Latviešu Vēstnesis" (vairs neiznāk) 16, „Latvju Domas" 13, „Jaunās Ziņas" 11, „Tēvzeme" 6, „Apskats" un „Dzimtenes Balss" pa 3, „Ilustrētais Vārds" 30, „Sauksme" 15 un „Ceļš" 5. Pie nometnes esošā zeme sadalīta ģimenes dārziņos, vadoties no ģimeņu lieluma. Tāpat sadalīti arī ogulāji un augļu koki. Dārziņi pa lielākai daļai jau apstrādāti. Vēlams būtu noorganizēt dārzkopības kursus (V. Zirnītis). — Mērbekas latviešu nometnē notikusi „tautas skaitīšana", kas liecina, ka Mērbekā dzīvo 1500 latviešu, no tiem 593 vīrieši, 547 sievietes un 360 bērnu un jauniešu zem 18 gadiem. Mērbekiešu vidū ir 84 ar augstāku akadēmisku izglītību un 51 ar nepabeigtu augstāku izglītību. Vidējo izglītību baudījusi 461 persona, bet nepabeigta vidējā izglītība ir 109 mērbekiešiem. 380 personu apmeklējušas pamatskolu. 670 mērbekiešu prot vācu valodu, 564 krievu, 79 angļu, 31 poļu, 22 franču, 6 igauņu, 6 lietuvju, 1 itaļu, 1 dāņu un 1 latīņu valodu. Mājsaimniecībā bijušas nodarbinātas 302 sievietes, bet amatniecībā devusi iztiku 251, lauksaimniecībā strādājuši 168, administrācijā un biroju darbos 152, rūpniecībā un tirdzniecībā 62, izglītības laukā 48, ārstniecībā 44 un apmēram tikpat dažādās mākslas nozarēs. Pavisam mērbekieši pārstāv 90 dažādu arodu („Latviskais Vārds" Mērbekā). — Glāzenbachas nometnē Austrijā iekārtots ap 4.000 kv. m liels saknu dārzs, ko vada agr. P. Kadilis. Pirmie dārzeņi — lociņi nodoti nometnes virtuvē jau 8. aprīlī. — No vairākām nometnēm Karintijā un Štīrijā tautieši pārvietoti uz Spitāles (Spittal) nometni, kur tagad latviešu pāri par 250, bet visu trīs Baltijas tautu piederīgo ap 400. Telpas, īpaši nometnes jaunajā daļā, neērtas. Sākot ar 1. aprīli, nometnes iemītnieki uztura ziņā pielīdzināti vietējiem iedzīvotājiem un saņem 1200 kaloriju dienā. Maizes vietā aprīļa pirmajā pusē izsniedza tikai nedaudz biskvītu. Sarkanā krusta pārtikas sainīši vēl nav saņemti („Latviešu Balss Austrijā").

Jonāss Miesnieks

Nometnē pavasarī

Divi skumjas zilas acis
Raugās pretī man no loga;
Divi skumjas zilas acis
Akmeņos un svešā malā.

Vai tās taujā, mirdz kā strauti,
Mazie strauti lieliem paliem?
Mirdz kā zeme arta melnā
Gaišiem, līksmiem pavasariem?

Gancelā, tur vectēvs kūko,
Atbubina bēris arklā.
Skriet ar bezdelīgām žiglām
Vai man turpu maigām kājām?

Mazās skostas pabāl galvas:
Vai jau sējējs iziet laukā?
Ai, kā smaržo bērziem lapas?
Un kā sirds šī grib uz mājām!

Jānis Klidzējs

Milētāji un nīdēji

(6. turpinājums)

Šimanis nesaka ne vārda. Tik tālu? Viņas vārdi ir vairāk kā ists cirtiens ar usni pa seju. Šimani kāpj karstums un tas ir aizvainojums un dusmas. Viņš cērtas apkārt un iet. Labi, labi! Ja tu visam tici, ko citi par mani saka, tad dzīvo ticībā! Tas velna Plorka atkal savārījis. Ja viņam pasaka vienu vārdu, viņš pieliek simts apaļākus un stāsta iezviegdamies. Kas gan viņu nepazīst! Par meitiešiem šis pakavnieka runā ūsas laizidams. Pagaidi, ko mēs toreiz runājām par Agnesi? Viņš saka — tā ir meita kā vēdzele. Tādu derētu tā pa īstam pamīlēt. Un ko es teicu? Ak, jā! Kad tādai meitenei apliec roku, sirds sāk riet kā gadu veca šunelis. Tas bija viss. Un ko viņš sastāstījis, to varbūt pats velns nevarēs atkārtot.

Šimanis jūtas kā slazdā. Te tu pasaki vārdu un tas aizskan simts atbalsīm.

Kādu nedēļu Šimanis neiet ne pie viena kaimiņa. Dzīvo tikai pa Gauru tīrumiem, Laiks aiziet. Jau jūnijs uz beigām.

Šimani sāp brīžiem vainas apziņa un ass nemiers, sāp vasaras skaistums un viņa tukšā aiziešana. Žēl Agneses. Žēl sevis paša. Bet kad sāk pārdomāt, spīta asums sacērt visu maigumu un viņš nolemj, ka vairs nedomās par Agnesi. Vai tad tepat Lailos nav daudz citu meitēņu! Un ar ko gan Agnese labāka par tām?

Jau trešo reizi Šimanis satiekas ar Saveru Paulīni. Viņi sēd grāvmalē pie rudzu tīruma, kožlā vēl zaļās kimenes un runā par visu, ko vasarā var redzēt un sajust, un smejas skaļi, un pašu smiekli viņiem sagādā prieku. Pauline savas gaišās bizes savijusi ap galvu kā vainagu. Viņas nobrūnējusi seja ir iesarkusi un viņas acīs un lūpās dreb prieks. Šimanis skūpsta šo prieku un gaismu meitenes acīs un tā aug vēl skaistāka. Meitene ļauj šo prieku un pati mulsdama dzīvo viņā līdzi. Viņas vienkāršība un skaistums ar skūpstu izdzēš Simaņa skumjas un nemieru un viņš šinī brīdī ir lielās dabas bērns un dzīvo savu jaunību.

„Paulīn, tu esi kā Lailu vasara," viņš saka meitenei un spožums meitenes acīs aug.

Bet Šimani atkal lenc domas. Varbūt nedrīkst tā spēlēties? Es aizbraukšu un šis skūpsts viņai sāpēs. Māte sacītu — tas ir grēks. Ak, mulķības! Tad jau arī tas ir grēks, ka cilvēki ir jauni.

„Tu bieži esi skumīgs," saka Pauline.

„Nezinu. Es negribu būt skumīgs."

Vēl kādu brīdi viņi runājas, tad ceļas un iet uz Dienvidnieka pusi. Saveru mājas ir Dienvidnieku piekalnē, netālu no Zānuku mājām. Laudis redzēs un runās atkal. Lai runā, lai izrunājas! Te laudīm tak ir tik maz par ko runāt un šovasar Šimanis viņiem tanī ziņā atvieglo dzīvi. Dabūs zināt arī Agnese? Lieliski, labi! Šī iedoma Šimanim iepatik un viņš kircinās ar Paulīni, smej un klaigā. Lai redz! Skatieties! Runājiet! Ko klusat, runājiet visi — lieli un mazi — Šimanis mīlējas ar Paulīni!

Ir pareizi aprēķināts, — jau pēc pāris dienām laudis par viņiem runā un Šimanim patīk klausīties. Zvirbulēn, ko tu par to saki? Šimanim ļoti gribētos zināt, ko viņa par to saka.

Sakarsis gaiss trīc pret piekalnu. Saule stāv dienvidū. Svelmi elpodams, Šimanis iet gar āboliņa tīrumu un kožļā saldenos ziedus. Viss plašais tīrums stāv kā sarkaniem bumbuļiem pārklāts galds. Kad atpūš vēsma, pār sarkani saziedējošo lauku aiziet viļņi, atsegdami zaļumu, un izskatās it kā šie viļņi būtu zali ar sarkanu ziedu virsotnēm. Šimanis iet caur šiem viļņiem un skatās pār ieleju uz Dienvidnieku, kur redz Zānuku mājas. Tur pamirdz zils punkts. Šimanis zina, — tā ir Agneses galva ar zilo lakatiņu.

„Eu — ū — u!" viņš kliedz no kalna uz kalnu, pie mutes rokas pielicis.

Balss aizlīgo pār ieleju un atbalsojas Dienvidniekā. Zilais punkts apstājas. Tad augstāk pār zilo punktu pacelas roka un pamāj un Šimanis stāv, acīm neticēdams, un prieks viņā vilņo tāpat kā saziedējušā sarkanā āboliņa tīrums.

Kad saulesrietā tālais mežu zilums mirdz sārtumā, Šimanis redz, ka Agnese iziet no mājām un atnāk Lailu ciema vecajā vietā. Ziņkāre un ilgas Šimani velk un viņš ar līkumu, lai Agnese nemanītu, steidzas uz turieni. Kad, caur vecajām ābelēm zagdamies, viņš tur nonāk, redz Agnesi nometušos pie krucifiksa. Viņa klusi raud un brīžiem runā un piemin māti. Meitene lūdz Dievu par savu slimo māti. Šimanī viss smagi savilņojas. Viņš jūt acīs sarodamies asaras. Ir tā, it kā viņš skaidri redzētu un dzirdētu pār Lailu kalniem atnākam Dievu un apstājamies pie Agneses pleca. Dīvains gaišums no saulesrieta puses mirdz zem liepām pie krusta kājām un ap skumjo meitenes galvu.

Iet un nomesties celos blakus Agnesei? Tas viņu traucētu un sāpinātu šinī brīdī, ja viņa manītu, ka es viņu tā novēroju. Un Šimanis atkāpjas un iet uz to ceļu, pa kuŗu Agnese ies mājās. Drīzi viņa nāk un Šimanis iet pretī. Viņš meklē vārdus, ko sacīt un neko labu neatradis saka:

„Labvakar."

„Labvakar," viņa klusi atsaka.

„Vai tu biji uz mūsu pusi?" viņš vaicā kā neko nezinādams.

„Nē. Biju pie krusta."

Tālāk Šimanis nezina ne ko vaicāt, ne sacīt.

„Tev tādas lietas kā apstāšanās pie tāda veca krusta liekas gaflaicīgas, pat nevajadzīgas. Tu jau smejies par to. Tagad pat tu smīnē..." par laimi atkal runā viņa.

„Gluži viena taisnība tev nebūs, Agnese. Tiesa, es vislabāk spētu Dievu lūgt mežā vai kalnā. Nezinu, kāpēc es to jūtu."

„Vai Lailu krusts nav kalnā? Bet saki atklāti, Šiman, vai esi kādreiz sajutis vajadzību nomesties celos un lūgties no sirds? Tu jau netici tādai vajadzībai. Tu visu izprāto, aprēķini."

„Agnes, Agnes... Kāpēc tu domā, ka es esmu akmens?" kā atlauzti lēnām izlaužas šie vārdi no Šimaņa mutes un viņa balss sadreb.

„Tad... man jāiet..." viņš saka vēl un pagriežas un iet.

„Šiman!" pēkšņi un slāpētā balsī lesaucas Agnese.

Šimanis atgriežas.

„Vai tu gribēji man ko teikt?"

„Nē, nē! Es tikai tāpat. Es neko negribēju tev teikt."

Abi klusēdami labu brīdi skatās viens otrā. Tad Šimanis iet. Un viņš iet kā pa akmeņiem.

7.

„Graudu var jau pārlauzt. Jāplauj. Jau jāplauj", saviem cietajiem kalēja pirkstiem Florlāns Laidaks lauž rudzu graudu un rāda labajam kaimiņam Gauru tēvam nākošās maizes baltumu pārlauztā rudzu grauda iekšienē.

„Šonedēļ pat rausim vālā", saka Gauru tēvs, rudzu vārpas saujā pašūpodams. „Vakar redzēju, — Jērumi jau plauj."

„Kā tad šogad — viens pats stīvēsies vai ar talku noskūsi?"

„Kāda jēga vienam pašam knābāt kā cālim. Drusku pasildīšu alu, palūgšu labus cilvēkus un kā rausim, tā l pa dienu cauri!"

„Tev jau pērnais miežu iesals", glaimodams saka kalēja un, it kā labu alu garšodams, izšauj mēli un nolaiza savu melno ūsu galus.

(Turpinājums sekos)

Studiju . . .

(Turpinājums no 1. lappuses)

ķīmijas laboratoriju vadītājs prof. P. Krūmiņš un latviešu studentu biedrības priekšsēdis Tomass.

Bez Baltijas universitātes Hamburgā un UNRRA's universitātes Minchenē latviešu studentus var uzņemt jebkurā Vācijas augstskolā. Vācijas augstskolās mācību gads iedalīts 2 sēmestros un jaunus studentus uzņem katra sēmestŗa sākumā. Tā kā gandrīz visu šo augstskolu darbība atrodas vēl organizācijas stadijā, tad sēmestŗa sākums visur nav vienāds. Uzņemšanas lūgums, norādot fakultāti un nozari, adresējams attiecīgas augstskolas rektoram un iesniedzams sekretāriātā, kur parasti var saņemt arī lūguma iespiestu formulāru. Lūgumam jāpievieno gatavības apliecības apliecināts noraksts resp. tulkojums vācu valodā, dzīves apraksts, 3 fotografijas, Militārās valdības anketa (Fragebogen). Bez tam nereti jāpievieno arī īpašas anketas studējošiem, kas saņemamas attiecīgas augstskolas sekretāriātā, un apliecība, ka pietiekami pārvalda vācu valodu. UNRRA's apliecība par pielaišanu studijās resp. UNRRA's ieteikšanas raksts, dzimšanas apliecība un nepilngadīgiem vecāku vai aizbildņu parakstīts apliecinājums, ka studijām piekrīt. UNRRA's apgādājamiem studentiem vācu augstskolās rezervēti 10 procenti no kopējā vietu skaita, pie kam Baltijas tautu studentiem kopā paredzēti 4 procenti. Atzīmējams, ka dažās augstskolās, kur latviešu pārstāvjiem izdevies iegūt Militārās valdības un UNRRA's pārstāvju labvēlību, šī norma ievērojami pārsniegta. Ārzemnieku skaits, kas nesaņem UNRRA's apgādi, vācu augstskolās nav ierobežots un viņu uzņemšana atkarīga vienīgi no katras augstskolas vadības. Šai studentu grupai bez jau minētiem dokumentiem uzņemšanas lūgumam vēl jāpievieno dzīves vietā no policijas prezidija izdota apliecība, ka reflektants skaitījies par studentu kādā citā augstskolā. Pieteikšanās termiņi, ja pieteikšanās notiek caur UNRRA's vai Militārās valdības iestādēm, ārzemniekiem nav saistīgi. Pēdējais pieteikšanās termiņš šādos gadījumos bieži vien ir nedēļa pēc lekciju sākšanās.

Iestāju pārbaudījumu Vācijas augstskolās nav. Izņēmums vienīgi ir ar vācu valodu, ko dažas augstskolas praktizē tādos gadījumos, ja uzņemšanas lūgumam nav pievienota apliecība par vācu valodas zināšanām. Ja kandidātu vairāk par brīvo vietu skaitu, tad priekšroka dodama tiem, kas visdrīzākā laikā var beigt augstskolu, kas no akadēmiskā viedokļa visvairāk piemēroti studijām un kas cietuši politisku vai rases iemeslu dēļ. Studiju praktisko darbu un citas maksas kopā sēmestrī sanāk ap 200—250 marku, no kuŗām ar UNRRA's un Militārās valdības iestāžu starpniecību uzņemtie studenti ir atbrīvoti. Šie studenti saņem arī parasto DP uzturu.

Vācu augstskolās paredzēti arī brīvklausītāji, bet pie pārbaudījumiem pielaiž tikai pilntiesīgus studentus. Ja brīvklausītāju vēlāk uzņem par kārtējo studentu, tad parasti brīvklausītāja sēmestŗus arī ieskaita.

Angļu okupācijas joslā darbojas šādas vācu augstskolas:

1. **Rheinische Westfälische Technische Hochschule**, Aachen (22), — darbojas vispārējo zinātņu (ar matēmatikas, fizikas un ķimijas nod.), būvinženieŗu (ar architektūras nod.), mašīnbūvniecības un elektrotechnikas un kalnrūpniecības fakultāte. Architektūras un kalnrūpniecības nodaļa jau darbojas, bet pārējās darbību paredz uzsākt 15. maijā. Vasaras sēmestŗa beigas paredzētas 17. augustā, bet ziemas sēmestŗa sākums 1. novembrī. Uzņemšanas lūgumi ar pielikumiem jāiesniedz nometņu vadītājiem, kas tos ar savu atsauksmi nosūta tālāk Military Government NRP, Düsseldorf. Līdz šim Āchenas augstskolā neviens latvietis nav pieteicies.

2. **Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität**, Bonn (22), — darbojas filozofijas, tautsaimniecības un tiesību zinātņu, matēmatikas un dabas zinātņu, medicīnas, lauksaimniecības un filoloģijas fakultāte. Vasaras sēmestris sāksies 9. maijā un paredzēts 3—4 mēnešus. Uznemšanas lūgumam jāpievieno britu kontrolkomisijas (CCG) Bindē izdotā studēšanas apliecība, kas izprasāma ar Latviešu komitejas starpniecību. No latviešiem Bonnas universitātē rezervētām vietām brīvas vēl 9. Ziemas sēmestrī universitātē bija immatrikulēti 24 latvieši. Baltijas studenti dzīvo pošu DP nometnē Duisdorfā pie Bonnas.

3. **Technische Hochschule**, Braunschweig (20), — darbojas visas fakultātes: dabas zinātņu (ar matēmatikas, fizikas, ķimijas, farmacijas un filozofijas nod.), būvinženieŗu un arhitektūras un mašīnbūvniecības (ar elektrotechnikas nod.). Vasaras sēmestŗa sākums 6. maijā; paredzams, ka tas turpināsies līdz jūlija beigām. Ārzemniekiem vispirms jādabū atlauja no Mil. Gov. Det. 822, UNRRA, Major Wilson, Siegfriedstr. 76, Braunschweig, par pielaišanu studijām, pēc kam jāpieteicas augstskolas sekretāriātā. Pēdējais pieteikšanās termiņš 11. maijs. Ziemas sēmestrī Braunšveigas augstskolā Baltijas tautām bija rezervētas 48 vietas, no kuŗām latvieši aizņēma 11.

4. **Medizinische Akademie**, Düsseldorf (22), — darbojas medicīnas un zobārstniecības nodaļa. Akadēmijas sekretāriāts ieteic izziņas lūgt Baltijas universitātei Hamburgā.

5. **Universität**, Hamburg, — darbību uzsākušas visas 4 fakultātes: tautsaimniecības un tiesību zinātņu, medicīnas, filozofijas un dabas zinātņu un matēmatikas. Vasaras sēmestŗa sākums 29. aprīlī. Baltijas tautu studentus uzņem tikai pēc Militārās valdības sarakstiem, kuŗus sastāda sadarbībā ar Latviešu komiteju.

6. **Technische Hochschule**, Welfengarten 1, Hannover (20), — darbojas dabas zinātņu (matēmatikas, fizikas, ķimijas, tautsaimniecības un paidagoģijas nod.), būvinženieŗu (architektūras, būvinženieŗu un mērniecības nod.) un mašīnbūvniecības (mašīninženieŗu un elektrotechnikas nod.) fakultātes. Uzņemšanas lūgums jāiesniedz ar immatrikulācijas dalā saņemamu (arī pa pastu) anketu, kuŗai jāpievieno Militārās valdības jautājumu lapa, pie kam ārpus angļu okupācijas joslas dzīvojošiem tā jāizpilda 4 eksemplāros. Kandidātiem, kuŗu gatavības apliecības neatzīst par pilnvērtīgām (visas pēc 1942. g. 1. 1. Vācijā izdotās apliecības), tāpat studentiem, kas jau 1—2 sēmestrus studējuši, bet pēc tam studijas vairāk nekā 3 gadus nav turpinājuši, izsniedz mazo matrikulu. Viņiem 1 sēmestri jāklausās priekšstudiju priekšmeti. Pēc sekmīga pārbaudījuma priekšstudiju priekšmetos izsniedz lielo matrikulu. Vasaras sēmestŗa sākums 29. aprīlī. Ziemas sēmestrī Hannoverā bija uzņemti 16 latviešu studenti.

7. **Tierärztliche Hochschule**, Misburger Damm 16, Hannover (20), — māca vienīgi veterināro medicīnu. Vasaras sēmestris 1. maijā. Pieteikšanos uz ziemas sēmestri pieņems sākot ar septembri. Ārzemniekiem paredzēta 41 vieta. Uzņemšanas lūgumi iesniedzami sekretāriātā un tanī pat laikā attiecīgs lūgums arī Militārai valdībai ar UNRRA's starpniecību.

8. **Christian-Albrechts-Universität**, Kiel (24), — darbojas 5 fakultātes: teoloģijas, tautsaimniecības un tiesību, filozofijas (ar dabas zinātņu un matēmatikas nod.), medicīnas un lauksaimniecības. Uzņemšanas lūgumi iesniedzami ar UNRRA's starpniecību. Vasaras sēmestris no 2. maija līdz jūlija beigām. Baltijas tautu studentiem rezervētas 60 vietas.

9. **Universität**, Köln, — darbojas 4 fakultātes: tautsaimniecības, tiesību, medicīnas un filozofijas ar dabas zinātņu nodaļu. Vasaras sēmestris paredzēts no 9. maija līdz jūlija beigām. Ārzemnieku uzņemšanu regulē Militārā valdība. Pag. sēmestrī Baltijas tautu studentiem bija rezervētas 60 vietas.

Angļu okupācijas joslā ziemas sēmestrī Baltijas tautu studentiem vēl bija rezervētas 16 vietas Kalnu akadēmijā Klausthalē un Ministeras universitātē 44 vietas. Sīkākās ziņas par studiju iespējām angļu joslā ieteicams lūgt Baltijas universitātei Hamburgā.

Franču okupācijas joslā darbojas 2 universitātes:

1. **Albert - Ludwigs - Universität**, Freiburg i. Breisgau (17a), — darbojas visas 5 fakultātes: teoloģijas, tautsaimniecības un tiesību zinātņu, medicīnas, filozofijas un filoloģijas un dabas zinātņu. Uzņemšanas terminš jau izbeidzies, bet izņēmuma veidā skata cauri arī vēlākus iesniegumus (izņemot medicīnas fakultāti). Ziemas sēmestrī Freiburgā studēja 4 latvieši, vasaras sēmestrim pieteikusies 1 latviete.

2. **Universität** Tübingen (14), — darbojas visas fakultātes. Vasaras sēmestŗa sākums 2. maijā. Ziemas sēmestrī Tībingenā studēja 115 latviešu, ar ko latviešiem paredzēto vietu skaits ir pārsniegts un jaunu latviešu studentu uzņemšanā paredzamas grūtības. Latviešu intereses pārstāv Dr. Vītols (Augenklinik, Universität Tübingen).

Amerikāņu okupācijas joslā darbību uzsākušas šādas augstskolas:

1. **Technische Hochschule**, Darmstadt (16), — darbojas būvinženieŗu, mašīnbūvniecības, elektrotechnikas, matēmatikas un fizikas un ķīmijas fakultāte. Uzņemšanai mašīnbūvniecības un elektrotechnikas fakultātē nepieciešama 6 mēnešu iepriekšēja prakse mašīnfabrikā. Vasaras sēmestris sāksies 13. maijā. Ārzemnieku uzņemšana ar UNRRA's vidutājību vēl iespējama. Ziemas sēmestrī bija uzņemti 4 latvieši.

2. **Friedrich-Alexander-Universität**, Schlossplatz 4, Erlangen (13a), — darbojas 5 fakultātes: teoloģijas, juridiskā, medicīnas (ar zobārstniecības nod.), filozofijas (klasiskā filoloģija, ģermānistika, vēsture, mūzikas zinātne, jaunās valodas, tautsaimniecība) un dabas zinātņu (bioloģija, ķīmija, ģeografija, ģeoloģija, matēmatika, fizika un farmacija). Uzņemšanas lūgumi iesniedzami ar UNRRA's vidutājību. Ziemas sēmestrī bija immatrikulēti 33 latvieši. Latviešu studentus pārstāv stud. med. dent. Elza Lēnerte (Brückerstr. 69, Erlangen).

3. **Universität**, Heidelberg (17a), — darbojas teoloģijas, juridiskā, medicīnas (ar zobārstniecības nod.), filozofijas (ar sociālo un tautsaimniecības nod. un tulku institūtu) un dabas zinātņu un matēmatikas fakultāte. Vasaras sēmestris no 2. maija līdz jūlija beigām. Lūgumi jāiesniedz attiecīgas fakultātes dekānam.

4. **Landwirtschaftliche Hochschule Hohenheim**, Stuttgart-Hohenheim (14), — darbojas lauksaimniecības fakultāte. Vasaras sēmestris no 2. maijā līdz jūlija beigām. Ziemas sēmestrī bija immatrikulēti 5 latvieši.

5. **Technische Hochschule**, Karlsruhe (17a), — darbojas visas fakultātes: vispārējo zinātņu, architektūras, būvinženieŗu un mašīnbūvniecības ar elektrotechnisko nodaļu. Vasaras sēmestris paredzēts no 1. 6. līdz 31. 8. Ziemas sēmestŗa sākums 1. vai 15. oktobrī. Uzņemšanas lūgumi jāadresē sekretāriātam. UNRRA's apgādājamiem kandidātiem pirms pieteikšanās personīgi jāierodas pie Miss Elisabeth Dou, UNRRA Team 52, Stuttgart. Lūgumus var iesniegt ar 15. maiju. Līdz šim immatrikulēti 10 latvieši.

6. **Philipps-Universität**, Universitätsstr. 7, Marburg/Lahn, — darbojas visas 4 fakultātes: teoloģijas, mediçīnas (ar zobārstniecības nod.), tiesību un tautsaimniecības un filozofijas (ar dabas zinātņu nod.). Vasaras sēmestris no 2. maija un uzņemšana šim sēmestrim jau beigusies. No izziņām par ziemas sēmestri līdz 15. augustam ieteicams atturēties.

7. **Technische Hochschule München**, Walter-von-Dyck-Pl. 1, München 2 (13b), — paredzētas vispārējo zinātņu (matēmatika, fizika, ķīmija, tautsaimniecība un dabas zinātnes), būvinženieŗu (būvinženieŗu, architektūras un mērniecības nod.), mašīnbūvniecības (mašīnu un elektrotechnikas nod.), lauksaimniecības un rūgšanas technoloģijas (Fakultät für Brauerei) fakultāte. Darbību uzsāka tikai 8. aprīlī un pēdējais uzņemšanas lūgumu iesniegšanas termiņš 8 dienas pēc lekciju sākšanas. Tekošā sēmestŗa ilgums paredzāms līdz jūnijam.

8. **Universität München**, Ludwigstr. 17, München (13b), — paredzētas teoloģijas, filozofijas, dabas zinātņu (ķīmija un farmacija), valsts zinātņu (tautsaimniecība un mežkopība), juridiskā, medicīnas (ar zobārstniecības nod.) un veterinārmedicīnas fakultāte. 1. aprīlī sāka darboties pirmās četras fakultātes. Sēmestŗa ilgums paredzēts līdz 1. jūlijam. Uzņemšanas lūgumam UNRRA Team 108, Deutsches Museum, München, ieteikums. Sēmestŗa sākumā bija uzņemti 5 latviešu studenti.

9. **Hochschule für Wirtschafts- und Sozialwissenschaften**, Findelgasse 7, Nürnberg (13b), — darbību vēl nav uzsākusi un pagaidām notiek vienīgi studentu iepriekšejā reģistrēšana.

10. **Technische Hochschule**, Keplerstr. 10, Stuttgart/Neckar (14), — darbojas dabas zinātņu (matēmatika, fizika, ķīmija, bioloģija un botanika), būvinženieŗu (būvinženieŗu, architektūras un mērniecības nod.) un mašīnbūvniecības fakultāte ar elektrotechnikas nodaļu. Vasaras sēmestŗa sākums 17. jūnijā. Immatrikulācijas laiks no 3. līdz 22. jūnijam. Lūgumi rakstāmi uz sekretāriātā saņemamām veidlapām un turpat arī iesniedzami. Ziemas sēmestŗa sākums paredzams novembrī. Pirmajā sēmestrī bija 45 latviešu studenti.

11. **Julius-Maximilians-Universität**, Würzburg (13a), — darbojas teoloģijas, filozofijas un dabas zinātņu fakultāte. Vasaras sēmestris no 1. maija. Līdz šim uzņemts 131 latviešu students.

Par Frankfurtas un Gīsenas universitāti līdz šim nav izdevies saņemt informāciju. Visumā var teikt, ka drošākais ceļš iekļūt augstskolā ved no nometnes vadītāja pie UNRRA's, īpaši ja pieteikšanās termiņi pa daļai jau noseboti.

Ārk. prof. P. Krūmiņš, LSK pilnvarotais studiju un zinātniskās nodarbības lietās, Pognerstr. 26/I, München-Thalkirchen, Bayern (13b).

Mums raksta

Vienīgais ceļš

Nesen saņēmu vēstuli ar šādām rindām: „Katrā ziņā Vācijā mana vira nav. Kas tad vēl paliek pāri? Zviedrija, Polijas meži vai Sibirija? — nevienu no šīm vietām es savam vīram nenovēlu, tad jau būtu labāk, ja viņš būtu šīs zemes ciešanas izbeidzis. Viņam tā būtu vieglāk. Par mani nav vērts runāt. Es jau skaitos apzīmogota: dzīve līdz mūža beigām bez saules, bez prieka, bez gaišiem brīžiem." — Un tomēr mēs nedrīkstam zaudēt cerību. Tāds cilvēks, kas zaudējis cerību, ir visu pazaudējis. Tam ir zudis dzīves prieks. Dzīve bez cerības ir nenozīmīga. Kāds reiz ir teicis: pacietība ir laba lieta, bet pacietība bez cerības tikai pavairo mūsu ciešanas. Ja arī mums brīžiem liekas, ka ļaunums ir guvis varu pasaulē un ka mūsu spēki ir par vājiem, lai to apkarotu, tad izlūgsimies sev ticību no Visuvarenā. Ticēsim, ka mūsu pārbaudījumu brīdis reiz nobeigsies un ar jaunu spēku, ticību un palāvību Dieva sargātājai rokai varēsim sagaidīt to lielo dienu, kad atkal varēsim atgriezties savā zemē. — Mācītājs R. Krafts, Jahnstr. 5, Augsburg, Bayern (13b).

Kurš ļaunums . . .

(Turpinājums no 1. lappuses)

mazākais ļaunums ir lēkt tai tumšā, kuŗa var būt vai nu tā pati verdzība vai arī kaut kas labāks. Šo verdzību ir jau noteikta un nolemta, bet viņā pusē okeanam tā ir tikai „varbūt." Un ja ir divi ceļi, viens ar apzīmējumu „slikts", otrs ar apzīmējumu „ne sliktāks par pirmo, bet varbūt arī labāks", tad, liekas, jāizšķiŗas par to, kuŗā ir mazākais kādas izredzes uz labākumu. Vēlreiz jāpiebilst, ka šī jautājuma atrisināšana vislabāk veicama ikvienam individuāli.

Otrs svarīgs jautājums ir, kas aprādītos apstākļos notiks ar mūsu tautas kopas nesaskaldību, viengabalainību? Vai sadalīta, izkaisīta tā nebūs padota pilnīgai garīgai iznīcībai, līdz ar ko mēs savai tautai būsim zuduši?

Cik spriežams pēc pašreizējiem apstākļiem, tad tālākas emigrācijas gadījumā lielākās grupās par 2000—3000 mēs kompakti iekārtoties nevarēsim. Tas nozīmē, ka emigrācijas vajadzības gadījumā mūsu tautiešu masu neizbēgami saskaldīs. Vienotības saglabāšanai mums citu iespēju nebūs, kā latviskas domāšanas, jušanas un garīgo strāvojumu izpausmes uzturēšana un apmaiņa ar iespiesta vārda palīdzību. Iespiestais vārds, prese, grāmatu sagāde mums noteikti jāvar tā noorganizēt, ka ar tās palīdzību būtu iespējams kaut cik aizstāt personīgo saskari un sadarbību. Iegaumējot tagadējos satiksmes līdzekļus un technikas attīstības stāvokli, tas nebūs tik grūti izdarāms, kā pirmā brīdī var likties. Ja salīdzinām pašreizējos apstākļus ar tiem, kādi bija priekš 50 gadiem, tad satiksmes nozīme toreiz mūsu dzimtenes apgabalu savstarpējo attālumu attiecībās līdzinās tagadējām valstu vai pat kontinentu attālumu attiecībām. Viens apgabals ar otru toreiz sadzīves un sadarbības saskarē varēja noklūt tikai pēc dažām dienām laika mērojumā. Tagad ar ātrvilcienu, auto, lidmašīnu, telegrafa un radio palīdzību tādā pašā laikā iespējams realizēt sadarbību un saskari kontinentu attālumu attiecībās. Amerikas dažādos apgabalos, kur mēs emigrācijas gadījumā varētu nonākt, pie labas organizācijas varētu iekārtoties tā, ka mēs tos sajustu kā savas dzimtenes apriņķu vai pat pagastu attālumus.

Tātad jāatzīst, ka iespējamā varbūtējā emigrācija un arī to, šķiet, nenovēršamā mūsu tautas grupas sadrumstalošana mūsu tautisko eksistenci un vienotību nebūt neapdraud tik nenovēršami, kā to parasti iedomājamies, ja vien laikus būsim šai varbūtībai sagatavojušies un noorganizējušies.

Iespējams, ka pat jau tuvākā nākotnē mūsu stāvoklis grozās uz labo pusi un biedētājs vārds emigrācija pilnīgi pazūd no apgrozības, taču, ja šobrīd dzīves debesis klāj aizvien draudošāki mākoņi, nekas nebūs zaudēts, ja, nometnes bezdarbībā nikdami, sagatavosimies uz ļaunāko.

Cilvēks nākotnei vislabāk sagatavots ir tad, ja viņa ricībā ir vairāki plāni, ko darīt tad, kad būs tā, un ko darīt tad, kad būs citādi. Kur, kā un kad ļaunums būs mazāks, tas izšķiŗams katram pašam, bet visumā ieteicams paturēt acīs kopīgo mērķi: latviskā gara saglabāšanu, tā stiprināšanu un tālāku veidošanu, lai arī kādos territoriālos izklaidējumos mēs šajos milzīgo pārgrozību laikos nonāktu. Ja šādu noorganizējumu savlaicīgi un pareizi būs izdevies realizēt, tad mēs visus briesmu draudus būsim spējīgi veikt, vispirms jau tāpēc, ka pie tāda noorganizējuma nelabvēligajiem apstākļiem neizdosies mūs tā izkliedēt, kā tas būtu iespējams, ja šie paši apstākļi mūs pārsteigtu nesagatavotus.

Šāda atbilde pašreiz jāpieņem par pareizāko tiem, kas, vērodami apkārt notiekošo, ir spiesti uztraukties un cieš no nezināmas ko darīt, ja stāvoklis pēc pašu saprašanas liekas ļauns un citu domāšanai uzticēties nevar. Pēdējā ļaunuma pakāpe no pašreiz esošajām ir tā lielākā un tajā kā mazākie ļaunumi slēpjas jau pieminētie varianti. Tie tomēr nav tādi, ka mums vajadzētu sevi uzskatīt jau par iznīcinātiem. Tālu vēl „nē!" — arī tad, ja stāvoklis patiešām būtu tik ļauns, kāds tas rādās vērojumā no tā vien, kas saskatāms pa nometņu baraku logiem. Bet latviskās aktivitātes vadībai, kuŗai izdevies gūt iespēju apstākļus skatīt lielāku mērogu robežās, ir pamats teikt, ka nekas mūsu vispārējā stāvokli vēl nav pasliktinājies. Taisni otrādi, vērojams, ka šis stāvoklis ar katru dienu, kaut arī lēnām, uzlabojas.

FEĻETONS

Traka netaisnība

Kāda netaisnība, kāda brēcoša netaisnība tiek nodarīta godīgiem cilvēkiem! Kur ir sabiedriskā tiesa, kur starptautiskais tribunāls? Šurp, trauciet šurp! Nemiet līdz visbargākos likumus, vislielāko nesaudzību, sodiet varmākas, kas grib pazudināt godīgus cilvēkus! Es atkārtoju: grib pazudināt godīgus cilvēkus, tas ir — mani un manu sievu.

Es atklāšu visas machinācijas, ko vērš pret mums — godīgiem cilvēkiem. Iedomājieties: mani, bilancspējīgu grāmatvedi, grib pielikt pie pagalma slaucīšanas! Vai var izdomāt kaut ko netaktiskāku? Vai es tādēļ studēju, lai kļūtu par sētnieku? Kādēļ taisni man jāvicina šī nolādētā slota? Es esmu inteliģents cilvēks, — man tas nav jādara. Pagalmu var slaucīt citi, man tur nav nekādu iebildumu, bet ja pie šī netīrā darba grib pielikt mani, tad es protestēju. Bet manus protestus neņem vērā, mani soda ar cigarešu devas atņemšanu. Cik tālu tas tā var iet? Ir izgudrots kāds verdzības paņēmiens — darba klaušas. Mani grib piespiest tās pildīt. Kādēļ tieši mani? Nometnē taču cilvēku diezgan.

Netaisnība — traka netaisnība!

Arī manu sievīņu — šo eņģeli zemes virsū — grib pielikt pie kartupeļu mizošanas. Vai tur nav trakam jākļūst? Inteliģenta, izglītota sieviete, šarmanta sieviete neiederas pie netīriem podiem. Kādi tad kļūs viņas pirkstiņi pēc tāda darba? Par tiem neviens nedomā, it kā tam tā vajadzētu būt. Saprotams, nemizotus kartupeļus mēs negribam ēst, bet pie šī darba var pielikt kādas prastākas sievas, kas nav tik inteliģentas kā mana. Un tad vēl, šīs šausmīgās mazgājamās telpas! Tās esot jātīra pēc kārtas visiem. Absurds, galīgs absurds! Visi manis dēļ var tīrīt tās telpas, bet mana sieva to nedarīs. Mana sieva ir tīrīga sieviete, viņa nevar krāmēties ar grīdas lupatām vai līdzīgiem neaistētiskiem priekšmetiem. Mana sieva arī turpmāk apmeklēs mazgājamās telpas, bet tikai lai nomazgātos vai izgāztu tur kaut ko. Šīs telpas viņa netīrīs, kaut vai visa nometnes administrācija nostātos uz galvas. Sabiedriskais stāvoklis viņai to neatļauj un — basta! Par spīti šiem apstākļiem, viņu, nabadzīti, tomēr vajā tāpat kā mani. Tā tas nevar turpināties, tā ir brēcoša netaisnība!

Es protestēju taisnības vārdā!

Dtāmais

TUR

Latvijas PSR nodibinātās valsts ārkārtējās komisijas ziņojumā par vācu okupācijas laikā Latvijā nodarītām laundarbībām konstatēts, ka „asiņainās laundarbības Latvijas PSR territorijā un pilsētu un lauksaimniecības sagrāve izdarītas pēc vācu hitleriskās valdības un vācu augstākās pavēlniecības tiešiem norādījumiem." Par vainīgiem blakus vācu valdībai minēti vācu armijas ziemeļu grupas komandieris ģenerālpulkvedis Models un Šērners, policijas ģen. Šrēders, „Ostlandes" policijas priekšnieks „SS-obergrupenfīrers" Jekelns, „reichskomisārs" Loze, Latvijas ģenerālkomisārs Drechslers, Latvijas ģenerāldirektors Dankers, vācu drošības policijas komandieris Latvijā „SS-oberšturmbannfīrers" Strauchs, „gestapo" priekšnieks Dr. Lange, drošības policijas komandiera vietnieks Kirste, Rīgas pilsētas komandants ģenerālmajors Brambergs, Rīgas pilsētas policijas priekšnieks majors Kolbe, Rīgas policijas prefekts Stiglics, centrālcietuma priekšnieks Birkhāns, geto priekšnieks un Salaspils nometnes komandants Krauze, Mežaparka koncentrācijas nometnes priekšnieks Zauers, viņa palīgs Brunners, „SS" policijas komandieris Tidemanis, Rīgas pilsētas komisārs Vitroks, „šturmbannfīrers" Mike, „gestapo" virsnieks Himlers, geto organizātors „SS-unteršturmbannfīrers" Šulcs, mazā geto priekšnieks Tikels, geto komandanti Rošmanis un Mige, „gestapo" leitnants Hesis, geto priekšnieks Gesfers, „Deutsche Zeitung im Ostland" redaktors Michels, preses nodaļas vadītājs pie „reichskomisāra" Cimmermanis, Rīgas pilsētas kara komandants Nachtigals, geto komandanta palīgs Himlichs, „gestapo" priekšnieka palīgs Megs, „SS" nodaļu vadītājs Zēlingers, Mežaparka koncentrācijas nometnes priekšnieka palīgs Dr. Krebsbachs, „SS-oberšarfīrers" Bucholcs, „SS" ārsts Dr. Bludauss, „SS-oberšarfīrers" Knabe, „SS-unteršarfīrers" Honis, „SS-šturmbannfīrers" Ceitlers, „SS" leitnants Reislers, Daugavpils pilsētas komandants majors Nisels, „SD" priekšnieks Sille, novada komisārs Švunks, novada komisāra štāba priekšnieks Heinels, Daugavpils „gestapo" nodaļas priekšnieks Taborgs, viņa palīgi Beks un Maurics, „Stalag 340" komandanti kapt. Maijers, Nisins un Zimsons, „Stalag 340" štāba virsnieki kpt. Peters, Paulins, Merics un Pauzins, darbaspēka pārzinis kapt. Martins, tulks un bende Jēkabs Millers, saimniecības pārzinis Oigens Deile, nometnes celtniecības priekšnieks Lauperts, Rēzeknes koncentrācijas nometnes komandants „riters" fon Kalianders un kpt. Danceizens, „gestapo" 3. nodaļas priekšnieks ltn. Klepfmanis un citi zemāku pakāpju vīri.

„Valsts ārkārtējās komisijas ziņojums" Rīgā

SPORTS

Daži mūsu sporta labvēļi daudz pūlējās, lai latviešu basketbolistiem rastu iespēju piedalīties Eiropas meistarsacīkstēs Ženevā, taču cerētā izdošanās izpalika. Apstākļi izrādījās grūtāki, nekā bija domāts, un braucienu noorganizēt neizdevās. Tikpat nesekmīgi beidzās arī lietuviešu pūles. Pirms dažām dienām mūsu redakciju apmeklēja Lietuvas valsts vienības spēlētājs L. Baltrunass, kas 2 reizes saviem tautiešiem palīdzēja izcīnīt Eiropas meistarnosaukumu basketbolā un pašreiz dzīvo Detingenā, franču okupācijas joslā. Baltrunass nenoliedza Šveicē dzīvojošo lietuviešu lielo piepalīdzību domātam startam Ženevā, taču visi labie nodomi pēdējās dienās pajukuši, un 4. Eiropas meistarsacīkstes tagad notiks bez latviešiem un lietuviešiem — trīs pirmo sacensību uzvarētājiem. — Latviešu izcilais basketbola treneris Vold. Baumanis, kas kopā ar M. Kazāku un tagad mirušo V. Melderi savā laikā apmācījās Amerikā, Libekā nedaudz eksemplāros izdevis ar šapirografu pavairotu un 40 zīmējumiem papildinātu grāmatiņu „8 paraugstundas basketbolā." Techniski glītais izdevums visvairāk nepieciešams nometnēs, kur nav piedzīvojušu speciālistu. — Ingolštates DP meistarsacīkstēs galda tennisā uzvarēja lietuvieši, 2. v. poli un 3. v. latvieši (Simsons, Ērglis, Siliņš). Pašreiz notiek meistaribas izcīņa šachā. Latviešu vienībā pie 1 galdiņa sekmīgi spēlē no Beļģijas atbrīvotais izlases šachists K. Ozols. Ingolštates un Eichštetes latviešu nometnēs sporta nodarbes turpmāk vadīs Valmieras fiziskās audzināšanas instr. Reimanis. — Ambergas vieglatlētiem krietns skolotājs ir mūsu ievērojamais skrējējs Arnolds Tirners. Jau aizvadītas pirmās pārbaudes sacīkstes. Startēja tikai lesācēji. Par talantīgiem spēkiem sevi apliecināja 22 g. v. Pēteris Neilands, Laimonis Siliņš, Edīte Lasmane un Skaidrīte Baumane. — Latvijas rekordists svaru celšanā Kārlis Bileskalns, kas pēc atbrīvošanas no Beļģijas apmeties Felbertas nometnē pie Diseldorfas, mums raksta: „Beļģijā bijām daudz sportistu. Arī tur neaizmirsām sacensības un tās vienmēr atcerēsimies kā īpatnējāko notikumu latviešu sporta vēsturē. Viss tas ar sirsnību attēlots mūsu laikrakstā „Sporta dzīve", kam iznāca 9 numuri. Izspēlējām tūkstošiem šacha partiju. 1945. g. rudenī Lundenas turnīrā zem klajas debess spēlēja 200 šachistu. E. Zemgalis un V. Bērzzariņš ar Latvijas vicekonsula Briselē H. Rāceņa atbalstu izdeva grāmatiņu „Šachs aiz dzeloņdrātīm", kur sakopotas 50 spēlētas partijas ar teorētiskām piezīmēm un zīmējumiem. Atzīmēti arī visi lielākie turnīri. Tiešām jauks un īpatnējs dokuments!" — Prāvests A. Rumpēters Lieldienās Lauingenas protestantu baznīcā salaulāja Lauingenas LJKS basketbolistu Arnoldu Geidi (bij. RFK) ar Ilgu Kauliņu.

Arnolds Šmits

Sludinājumi

Sirsnīga pateicība latviešu pulkvedim Oskaram Neimanim par atbalstu un izpalīdzību mums — ievainotiem lietuviešu karavīriem Eikelbornas slimnīcā.

Savā un visu lietuviešu karavīru vārdā

Adolfas Matusevičius,
Res.-Laz., Haus G, Eickelborn, Westf.

Lasītāju ievērībai Austrijā. Pasta satiksme starp Vāciju un Austriju vēl nav regulāra. Visi „Latviešu Vēstneša" abonementa un sludinājumu pieteikumi tāpēc jāsūta mūsu Austrijas ģenerālpārstāvim: **Kārlis H. Mednieks,** Müllner Hauptstr. 31 (Telef. 2 84 81), Salzburg, Oesterreich. No visām Vācijas joslām korespondence adresējama šādi: **Kārlis H. Mednieks, Postlagernd, Postamt 2, Bad Reichenhall, Bayern** (13b).

Pastmarku kollekcionārus lūdz paziņot savas adreses: no visām 4 Vācijas joslām — Kārlim Medniekam, Postlagernd, Postamt 2, Bad Reichenhall, Bay. (13b), no visām 4 Austrijas joslām un citām valstīm — Kārlim Medniekam: Müllner Hauptstr. 31, Salzburg, Oesterreich. 1754

Par sievu Līnu Rūju, dz. 03. 1. 10., ar bērniem **Zentu,** dz. 25. 27. 6., **Ugu,** dz. 39 8. 4., **Sigurdu,** dz. 43. 14. 1., 45. g. martā bija latv. bēglu nom. Neibrandenburgas skolā, un par dēlu **Tālivaldi Rūju,** ies. 44. g. aug., FP 32595, **lūdz z. Žanis Rūju:** DP Camp, Fliegerhorst 39—3, Grossenbrode b. Heiligenhafen, Ostholstein (24). 1759

Dēlu kapr. **Zigurdu Niedru,** bija Karalaučos, zenītart. 8. nod., un **Ievu Bergmani,** dzim. Bikeri, ar bērniem **meklē Niedru ģim.: Jānis Niedra,** bei Flüh, Busdorf, Schleswig (24). 1761

Eiženu Kaniņu, dz. 14. g. Valkā, un **Juri Pētersonu,** dz. apm. 22. g. Cēsīs, **meklē** zv. adv. **Vasilijs Kārkliņš:** Behamstr. 18/I, München-Laim, Bayern (13b). 1766

Latv. art. bij. ltn. **Edgaru Vītolu,** dz. 15. 6. 4., bija 15. div., Einh. Rebergs, **meklē** sieva **Izolde Vītola:** Latvian Red Cross, Uhlandstr. 7, Esslingen-Neckar, Wttbg. (14). 1767

Par Lielbriežu ģimeni, 45. g. febr. bija Kr. Bütow i. Pom., lūdz z. dēls **Georgs Lielbriedis:** DP Hospital, Borghorst (21). 1768

Piederīgos un draugus meklē Arnolds Šneiders no Auces: Latvian Camp, Ahrenviöl über Husum (24). 1769

Tuviniekus meklē Jānis Bērziņš, dz. 14. 27. 12. no Liepas Jaundrākām. **Visvaldis Kulvelis,** dz. 23. 20. 12., no Jaunauces Tērvetēm, **Varis Kļaviņš,** dz. 26. 15. 2., no Bebru Kalnozoliem, **Arvīds Liniņš,** dz. 23. 3. 3., no Mārupes Liniņiem, **Kārlis Raģis,** dz. 10. 19. 9., no Erģemes Ozolniekiem un **Egons Tiltiņš,** dz. 23. 21. 12., no Krustpils, Daugavas 3: DP Hospital, Z. 77, Meesen-Kaserne, Lübeck (24). 1770

Maj. Pēteri Lapaini no Aiviekstes pag. un radus un paziņas meklē **Alberts Avotiņš** no Aiviekstes pag.: **Flytling lejr, Sohngardsholm, Alborg, Danmark.** 1772

Pauli Lubiņ (297. Camp Leader)! Lūdzu uzdot pasta adresi. Jums rakstītās 2 vēstules atsūtītas man atpakaļ. **Vladimirs Bērziņš,** „Latviešu Vēstnesis", Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bay. (13b). 1771

Veru Viesneru, dz. 21. 13. 4., no Rīgas un **Olgu Taubinu** no Rīgas meklē **Vladimirs Kivi:** Lydia Weldemann, Firnhaberstr. 63—6, Augsburg, Bay. (13b). 1773

Sievu **Līnu** un dēlus **Pēteri** un **Leonu Valeiko** meklē **Pāvils Valeiko** no Liepājas, Cīruļa 20: Latvian Camp I, Harburgstr. 6, Buxtehude, Kr. Stade. 1774

Mariju Bitīti no Rīgas, Kr. Barona 25—8, meklē brāli **Pēteris** un **Jānis Bitīši:** P. Bitītis, DP Camp, Fliegerhorst, 54—2, Grossenbrode bei Oldenburg, Schleswig/Holstein (24). 1775

Radus un paziņas meklē LSK žēls. māsa **Veronika Mīlenberga:** 618. Mil. Gov., „Hohne" A. C., Camp 3, MB 15a—23, Belsen (20). 1777

Piederīgos, draugus un paziņas meklē Arvīds Barbaks, dz. 07. 30. 9., no Rīgas, **Voldemārs Kūšinicevs,** dz. 26. 20. 1., no Rīgas, **Alfreds Ziemelis,** dz. 13. 6. 6., no Liepājas un **Pauls Gusmanis,** dz. 18. 16. 3., no Drustu pag.: Latvian Labour Coy, Seghorn über Varel in Oldenburg (23). 1778

Radus meklē **Eižens Pastnieks** no Rīgas: Kurhaus „Bühlerhöhe" bei Baden-Baden im Schwarzwald (17a). 1779

Par kafav. Alfredu Gulbi no Rīgas, dien. Konicā, lūdz z. māte **Ernestīne Gulbe** no Rīgas, Aizsargu ielas: Latvian Camp, 1203/E DP A. C., Flensburg-Mürwik (24). 1616

Piederīgos meklē **Voldemārs Liniņš** no Jelgavas: DP Camp, Meerbeck, Kr. Stadthagen (21). 1619

Kar. Edgaru Vēgneri, dz. 23. g., Tālivaldi **Vēgneri,** dz. 24. g., no Jaunpils pag. meklē **Valda Bolšteina:** DP Camp „Saule", Geesthacht (24). 1621

Kar. **Arni Briedi,** dz. 25. 27. 8. Rīgā, 44. g. bija Grobiņas lid. skolā, meklē **Herta Briede:** DP Camp, Fliegerhorst, Bl. 7—75, Memmingen, Bayern (13b). 1622

Krastu aizs. bij. kaf. **Jāzepu Krapānu** no Liepājas, pēd. z. no Liepājas pulv. fabr., gaisasp. izp. **Visvaldi Galdi** no Tukuma, pēd. z. no Unnas, LSK māsu **Mariju Kumpenu,** pēd. z. no Egnas, un citus paziņas meklē J. Mežulis: DP Hospital 2002, A. 2. Z. 15, Gauting bei München, Bayern (13b). 1864

Par māsīcu **Valliju Kupferu** ar meitiņu Asju lūdz z. **Edvīns Dambergs:** Latvian Red Cross, Uhlandstr. 7., Eslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1893

Valentīnu Dombrovski, dz. 20. 20. 9., meklē **Modra Avota:** Sitzenheimerstr. 19. Salzburg, Oesterreich. 1894

Pouli Vanagu, dz. 22. g., meklē **Emīlija Vanaga:** Badeschloss, Bad Gastein Oesterreich. 1894a

---

Laimonu Siliņu, apm. 19 g. v., un **Maigu Pampovu,** apm. 22 g. v., meklē **Elmārs Rozītis; Skaidrīti Kraukli,** dz. 23. g., m. **Konstantīns Černovskis; Kārli Dakteri,** dz. 13. g., un **Helmu Maldoni,** dz. 11. g., m. **Emīlija Daktere; Jāni Rudziti,** dz. 05. 24. 11., m. **Antonija Rudzīte;** radus un paziņas m. stud. **Aurelijs Bogdanovičs:** UNRRA Team 191, DP Camp 12, Glasenbach bei Salzburg, Oestereich. 1895a

---

Tēvu **Jāni,** dz. 81. 10. 2., un māti **Vilhelmīni Kareļus,** dz. 82. 18. 4., Vācijā — Gīstrovā, Meklenburgā, meklē **Flora Tidrike:** Hans-Gasser-Platz 8, Villach, Kärnten, Oesterreich. 1895

Brāli **Valentīnu Kontaku,** dz. 88. 16. 12., pēd. z. 45. g. jūl. no Augsburgas un māsu **Klāru Pirāgu,** dz. 94. 29. 3., Vācijā — Bahnhof 389b, Rodenwisch i. Vgtld., meklē **Eiženija Daudiša:** Wilbroiderstr. 13, Villach, Kärnten, Oesterreich. 1897

Par kar. **Vilhelmu Eriku Unduli** no Rīgas, dz. 21. 15. 3., Berlinē 45. g. apr. un ielu cīņās ievainots, lūdz z. **Daina Stendera:** Latvian Camp, Lauingen-Donau, Bayern (13b). 1898

Tautiešu! Karavīri! Par vīru ltn. **Jēkabu Dzeni,** dz. 16. 21. 11. Rūjienā, 44. 26. 7. bija pie Janiškiem. un svaini **Jāni Dzeni,** dz. 25. g. Rūjienā, meklē **Marija Melita Dzene:** DP C., Aufbauschule, Amberg, Opf., Bay. (13a). 1903

Par sievu **Tamāru Valbergu,** dz. 20. 22. 5., no Valmieras lūdz z. **Kārlis Valbergs:** Latvian DP Camp 18, Fliegerhorst, Bar. 38, Grossenbrode, Ost-Holstein (24). 1920

Par sievu **Emīliju Lazdu,** dzim. Maculēviču, dz. 01. 1. 1. Rīgā, un dēliem **Visvaldi,** dz. 31. 9. 3., **Zigrīdu,** dz. 32. 1. 10., un **Kārli,** dz. 40. 17. 2., no Rīgas, Baložu 16—8, lūdz z. **Jūlijs Lazda:** DP Camp 18, Fliegerhorst, Bar. 56—4, Grossenbrode, Holstein (24). 1936

Radus meklē **Kārlis Meinerts,** dz. 21. 18. 3. Dobelē: **Česlavs Bartaševics,** DP Camp I, Lauingen/Donau, Bay. (13b). 1940

Pazinojam, ka esam sanēmuši atļauju vairumtirdzniecībai ar visāda veida precēm latviešu vajadzībām Vācijā.

Vairumtirdzniecības sabiedrība
„Turība"
Lollfuss 67. Schleswig (24).

Bērziņu ģimeni, kas dzīvoja Komotau pils., West-Sudet., Pestallozi-Pl. 6, meklē R. Grava: Stuttgarterstr. 30—3, Esslingen/Neckar, Wttbg. (14). 1471

Par vīru Jūliju Eduardu Vēveri no Rīgas, dz. 08. 9. 2. Sinoles pag., FP 24300 c, pēd. z. no Liepājas 45. 1. 15. (Luftschutz Pol.), lūdz ziņot sievai Lilijai Lūcijai Vēverei, dzim. Briedei, dz. Vecgulbenes pag.: Kapuzinerstrasse 23/III, Bamberg, Bayern (13a). 741

Arvīdu Šmitu, dz. 25. 17. 4. Daugavpilī FP 33171 B-K, meklē māte Zelma Šmita: Am Gehrenberg 18, Wangen i. Allgäu (14). 1073

Dēlu **Jāni Osi,** dz. 26. 10. 4. Rīgā/Baldonē, un brāli **Ansi Stundu,** dz. 92. 2. 12. Jelgavā, skolot.-māksl. no Rīgas, Melnsila 14—9, meklē Alīse Ose, dzim. Stunda: Latvian Camp 95/279, Lohengrinstr. 1, München 27, Bayern (13b). 1941

Dēlu **Raimondu Balodi,** dz. 26. 24. 2. Cēsīs, no Krustpils, meklē **Kārlis Balodis:** Latvian DP Camp, Kleinkötz bei Günzburg/Donau, Bay. (13b). 45. g. vasarā pie Gēras esot kritis angļu gūstā un bijis kopā ar Jāni Buku no Daugavpils. Ziedoni Vinteru no Vilkenes, Laimonu Feldmani no Valmieras, Andreju Čipnu no Aizkalnes, Bruno Saliņu no Dikļiem, Frici Jansonu no Mērsraga, Jānis Spasinski no Seces, Edvīnu Berchtoldu no Lejciema, Voldemāru Lapanoviču no Cēsīm, Pēteri Rubeni no Liepas, Stanislavu Vorksonu no Rēzeknes, Antonu Blumbergu no Rīgas, Viesturu Lasmani no Naudītes. 1502

Par kafavīriem Robertu Medni, bija pie Opočkas plkv. Aperāta pulkā, Raimondu Zatkalnu, 45. g. maija sāk. bija Liepājā, lidotāju, Rūdolfu Heimrātu, Jāni, Eriku vai Vilbertu Mizoni, Arnoldu Valdmani un Raimondu Andersonu lūdz z. Arturs Mednis: bei Jirgensen, Moldeniter Weg 37, Schleswig (24). 1425

Tautieši no Beļģijas! Šoferi Roberta Krūmiņa no Rīgas, Brīvības g., sporta b-bas „Senču Sils" riteņbraucēju, bijis Beļģijā, meklē sporta biedrs Helmuts Ozoliņš: UNRRA Team 154, Mühldorf/Inn, Bay. (13b). 1865

Kar. Jāni Münning'u, dz. 25. 7. 2., bijis RAD, Travemünde, no 44. g. dec. UFS Lauenburgā, 45. g. janv. šlachovā 15. div. 32.—33. p., **Michailu** Aleksandru **Samoviču,** dz. 13. g., no Rīgas, 44. 6. 10. ar varu izvests no Rīgas, meklē **Arkadijs Bērziņš; Annu Münning'u,** dz. 06. 20. 12., no Rīgas, Vācijā Laugenbielau, Oberschlesien, meklē **Juliana Bērziņa:** Liebigstr. 6, Mannheim (17a). 1888

Par latviešu kuģi zemessūcēju „Kurzeme" un tā apkalpes likteni, pēd. z. no Pillavas, lūdz z. **Erina Krūmiņa;** par kar. **Viesturu Sveili,** dz. 26. 31. 8., bija 15. div., pēd. z. no Bērentas, lūdz z. māte Helēna Zalāna: Latvian Camp, Wörth/Isar, Bay. (13b). 1889

Par dēliem **kafav. Donātu,** dz. 15. 15. 7., un **Vikentiju Kovalenko,** dz. 19. 1. 1. Brigu pag., lūdz z. **Kazimirs Kovalenko:** Meesenkaserne, 10—19, Lübeck (24). 1825

Par 19. div. dižkar. **Aleksandru Vīksni,** dz. 22. 16. 9., no Rīgas lūdz z. vecāki **S. un J. Vīksnes: Engelstr. 38, Schwenningen/Neckar, Wttbg. (14).** 1439

Manfrēdu Vēzi no Rīgas, dz. 14. 4. 7., meklē sieva **Lidija Vēze: Latvian Camp, Fischbach bei Nürnberg, Bayern (13a).** 539

Par **Alvīni Riekstiņu,** dzim. Siliņu, dz. Krustpils pag. 10. 19. 12., pēd. dz. v. Vācijā — Glashütte, Sachsen, lūdz ziņot vīram **Valentīnam Riekstiņam:** DP Camp, Eppstr., Würzburg, Mainfranken, Bayern (13a).

Grigoriju Antonovu, dz. 19. g. Upmales pag., 45. g. martā bija slimn. Stendalē pie Berlīnes, meklē brālis **Pauls Antonovs:** DP Camp, Streitberg, Kr. Ebermannstadt, Bay. (13a). 1447

Par dēlu Gunāru Cīruli, dz. 29. 2. 3. Rīgā, bij. gaisasp. izpal., FP L 51011, pēd. z. 45. 1. 4. no Liepājas, lūdz z. **Edgars Cīrulis: Latvian Camp, Gorch-Fock-Str. 9, Glückstadt-Elbe (24).** 1445

Dēlus **Visvaldi Zīvertu,** dz. 23. 22. 6. un **Ojāru Zīvertu,** dz. 26. 2. 11. Liepājā meklē **Anna Zīverta:** Italienische Baracke, U-Bootschule, Neustadt, Holstein (24). 1578

Voldemāru Siliņu no Krustpils pag. Melderēm meklē brālis **A. Siliņš,** brāli **Jāni Valdmani,** dz. 23. 20. 3. Suntažu pag., meklē **Annija Goldberga:** Allmannsweiler, Rostau Baracke, Friedrichshafen 130 (14).

Kafav. Juri Bērziņu, dz. 24. 4. 9., no Iecavas Avotiņiem meklē māte Emīlija Bērziņa: Silberwaldstr. 52, Stuttgart-Sillenbuch, Württemberg (14).

Zablovskas no Rīgas — **Mildu,** Tallinas 40, **Anitu,** Mūrnieku 10, un Lidiju no Matīsa ielas meklē **Augusts Ziediņš:** Czernystrasse 19, Heidelberg (17a). 1345

„Latviešu Vēstneša" izdevējs un atbildīgais redaktors — Publisher and Editor-in-Chief: Viktors Baltkājis. Redakcijas kollēģija: Aleksandrs Balodis, Viktors Baltkājis un Arturs Tilmanis. Redakcijas adrese: „Latviešu Vēstnesis" (Latvian News Bulletin), Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b).

„Latviešu Vēstneša" 2 mēnešu abonements ar piesūtīšanu maksā 8 markas, pusgada abonements — 20 marku. Atsevišķa numura cena 50 feniņu. Tuvinieku meklēšanas sludinājumi, publicējot vienreizēji, 3 markas un sludinājuma atkārtojums vēl 2 markas par meklējamo personu. Pārējie sludinājumi 2 markas par rindu. Pustreknā salikumā 50 proc. dārgāk. Precību sludinājumus nepieņem. Abonementu un sludinājumu maksājumi „Latviešu Vēstnesim" no amerikāņu okupācijas joslas piesūtāmi ar pasta pārvedumu pēc adreses: „Latviešu Vēstnesis", Hotel Convikt, Dillingen/Donau, Bayern (13b); no angļu joslas iemaksas piesūtāmas vai nu ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai Dillingenā vai arī ar pasta naudas pārvedumu Lidijai Dravniecei, Latvian Camp „Frische Quelle", Hiddesen bei Detmold, Lippe (21), atsevišķi par to paziņojot izdevniecībai; no franču joslas iemaksas sūtāmas ierakstītās vēstulēs tieši izdevniecībai. Abonementi atjaunojami 2 nedēļas pirms to izbeigšanās. Maksājumus var nokārtot arī „Latviešu Vēstneša" pārstāvjiem, kuru vārdi un adreses publicēti laikrakstā. Par laikraksta savlaicīgu nesaņemšanu vai abonementa pārtraukšanu technisku iemeslu dēl izdevniecība atbildību neuzņemas. Neizlietotos manuskriptus autoriem nosūta atpakaļ, ja pielikta klāt sev pašam adresēta, ar vajadzīgām pastmarkām apmaksāta aploksne.

„Latviešu Vēstneša" peļņas tīro atlikumu izlieto latviešu bēgļu un karavīru aprūpes vajadzībām.

Printed by Manz, Dillingen. — 11.000